

vil være et fælles ansvar for Folketingets partier at give det rigtige svar på ansøgningerne.

Kim Behnke (FP):

Ministeren bemærkede, at den 15. december ikke er en speciel dato, forstået på den måde, at der ikke lige på den dato sker det, at ganske mange herboende bosniske flygtninge overgår fra midlertidig til permanent opholdstilladelse. Det er vi sådan set godt klar over. Allerede ved starten af december, altså i dag, er processen jo startet, og én dag kan der være 100, og næste dag kan der være 75, osv. Vi er godt klar over, at det foregår sådan dag for dag.

Men ministeren har i et bilag til Folketingets Finansudvalg med den traditionelle eller obligatoriske rapportering om flygtningeområdet klart beskrevet, hvordan der ultimo december kommer en speciel situation, fordi der for præcis 3 år siden, i december 1992, kom ganske mange. Det var derfor sådan set ministerens egen beskrivelse af december 1995-situationen, der foranledigede os til at mene, at den kunne ses i sammenhæng med datoen den 15. december i nærværende lovforslag, især fordi ministeren hævder, at det skyldes, at det er den sidste dag, Folketinget holder møde inden juleferien.

Det er jo ikke typisk, at en lov træder i kraft en sådan dato. Enten er det så og så mange dage efter, at lovforslaget er offentliggjort i Lovtidsende, eller også er det den 1. juli eller den 1. januar eller sådan noget. Det er meget atypisk, at man bruger den sidste mødedag inden en ferie som ikrafttrædelsesdato for en lov, og det er udelukkende derfor, vi har rejst spørgsmålet.

Jeg er glad for ministerens lange beskrivelse af, hvad lovforslaget går ud på. Den har kun styrket vores sympati for forslaget, så medmindre det indtryk, vi har i dag, bliver ødelagt under udvalgsarbejdet, vil vi stadig være positive over for lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil spørge indenrigsministeren: Er indenrigsministeren ikke lidt bekymret, hvis det bliver sådan, at dansk flygtningepolitik fremover skal diskuteres i Finansudvalget?

Nu skyldes vores bekymring primært ikke, at Enhedslisten ikke er repræsenteret i Finansudvalget, så det derfor bliver uden Enhedslistens medvirken. Det kan vi nok leve med, for dansk flygtningepolitik skal ikke føres af hensyn til Enhedslisten. Men er det ikke et problem, at

meget store afgørelser, bl.a. om kvotestørrelser, skal ligge i Finansudvalget? Er det ikke et lidt underligt sted at placere den diskussion, selv om det er ganske udmærkede mennesker, der sidder i Finansudvalget?

Så vil jeg også sige, at jeg under ingen omstændigheder har bedt om, at der skulle være en kvote på 2.500. Jeg har bedt om, at der skulle være en kvote på op til 2.500 med mulighed for at udvide, hvis det var nødvendigt, og man kan vel sige det på den måde, at hvis der ikke er noget behov, er det jo fuldstændig ligegyldigt, at kvoten er på 2.500.

Hvis indenrigsministeren tillader mig en nærliggende sammenligning: Hvis der overhovedet ikke var nogen arbejdsløse her i landet, var det jo ligegyldigt, om man sagde, at arbejdsløse kun kunne få dagpenge i f.eks. maksimalt 4 år. Hvis der ikke er behov for at udnytte kvoten, betyder det heller ikke noget, at den er på 2.500. Den vil bare ikke blive udnyttet, så hvorfor ikke have en kvote på 2.500?

Hvis man prøver at forstå det her, er det eneste positive, jeg kan se i det, at der er en begrundelse i forhold til EU. Der er noget med, at hvis vi tager nogle kvoter, kan vi også få de andre lande til at tage nogle kvoter og på den måde få dem til at tage et større ansvar. Er det den egentlige begrundelse? Så lad os få det sagt åbent og direkte, for det kan både Folketinget og befolkningen nok tåle at høre.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg kunne godt forstå hr. Søren Søndergaards bekymring et stykke hen ad vejen, hvis det forholdt sig sådan, at flygtningespørgsmål udelukkende blev diskuteret og afgjort i Finansudvalget.

Nu er det jo en gammel tradition her i huset, at penge bevilges gennem Finansudvalget. Men jeg kan i hvert fald sige, at for Socialdemokratiets vedkommende foregår det på den måde, at de aktstykker, der fremsendes til Finansudvalget, inden behandlingen i Finansudvalget bliver sendt til de socialdemokratiske medlemmer af de respektive ressortudvalg. I denne sag vil aktstykker fra indenrigsministeren altså komme til de socialdemokratiske medlemmer af Retsudvalget, som vil drøfte dem og komme med en indstilling til vore medlemmer af Finansudvalget, og jeg kan kun sige, at min hidtidige erfaring i de 4-5 år, jeg har arbejdet på retsområdet, har været, at disse indstillinger bliver fulgt. Der-